

2024. X. Évfolyam/szeptember

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

CSUKÁS LECKÉK

2-RÉSZ

4. oldal

BOJLI

ÖSSZETEVŐK

12. oldal

 [coralie_lcn](#)

AZ IDEÁLIS PONTYOS VÍZ

27. oldal

Találkozunk Törökbálinton!

HYDRA

**KLIKK
IDE!**

III. Törökbálinti Mazochista Páros Hétfévi Horgász Derby

Páros, úszós 3x5 órás horgászverseny

Páros Hosszúelőkés 3x5 órás horgászverseny

**KLIKK
IDE!**

**Kiemelt Díjazás!!!!
több mint**

**KLIKK
IDE!**

2,5 millió forint értékben

2024. Szeptember 14-15.

**Részletek és nevezés FCMS.hu
További info: Tomozi Tamás: +36-70-629-
4446**

Bódi Csaba: +36-30-286-0951

HYDRA

HYDRA

HYDRA

Egütt a háztartásban!
Glossy

HYDRA

HYDRA

HYDRA

HYDRA

HYDRA

Egütt a háztartásban!
Glossy

HYDRA

HYDRA

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

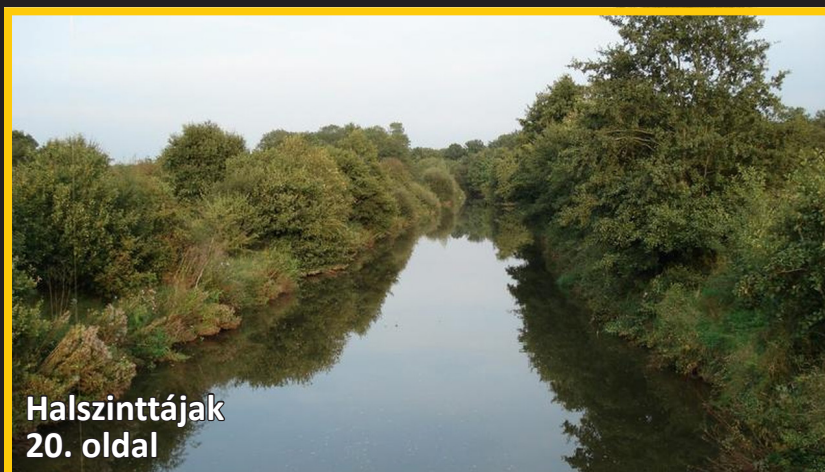
A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

**XXXI. Egyesületi Vezetők Versenye. SOMOGYHESZ
10. oldal**

**Őszi próbálkozás
16. oldal**

**Halszinttájak
20. oldal**

**A hal fárasztása
24. oldal**

Csukás leckék

2.rész

Tavaly kora ősszel, de még igencsak nyáriás időben telefonált rám László Attila, a HOROGRA AKADVA műsor producere, hogy kéne valami külső helyszíni, csukáról szóló műsort készíteni. Ez már csak nem lehet gond – gondoltam, és rögtön le is autóztam a kiszemelt csatornát letesztelni. Késő délelőttől sötétedésig fogtam több mint húsz darab csukát, természetesen mindet műcsalival. Ezek jó részét visszaengedtem, két darabot hoztam el, bár később ezeket is elajándékoztam. Mindenesetre nagyon megnyugodtam, hisz lesz itt hal a forgatáson is – gondoltam.

NAPOZÓ CSUKA

Közben telt az idő, és elérkezett a forgatás napja. A helyszínre érve azt hittem, hogy rögtön, ott helyben megüt a guta: időközben kinyitották a zsilipet, folyt a víz, mint a Colorado és félszobányi területeken úszkáltak felszínén a kisebb-nagyobb, felszakadt hínárfoltok. Ráadásul, mintha ez önmagában még nem lett volna elég, a forgatás ideje bizonyos okok miatt igen rövidre volt szabva, és ez az időpont abszolút nem egyezett meg az ott élő csukák „ebédidejével”. (Ez az úgynevezett menetrend, amiről a későbbiekben még ejtünk néhány szót). A pokoli körülmények ellenére nagy ne-

**A csuka revierjét
elszántan őrzi**

hezen azért sikerült kibúvólni négy csukeszt és néhány sügért, így a műsor végül is sikerült. (Egyre inkább úgy hiszem, hogy a horgászokra, illetve a horgászatra is vonatkozik valamiféle Murphy-törvény. Ha igen, akkor valószínűleg úgy hangzik, hogy: Halat fogni megrendelésre nem lehet!). A kifogott négy csuka közül egy érte el azt a méretet, hogy kifogását, nyúzását, gyomortartalom-vizsgálatát érdemes legyen filmre venni – talán ha másfél kilós lehetett a szerencsétlen. Egy másik társa viszont, amely élve úszta meg a forgatást, a műsor egyik igazi csemegéje lett. Egy jókora hínárfolt mellett pillantottam meg őkelmét, napozás közben. Azonnal szóltam operatőrünknek, hogy ezt mindenképpen vegye filmre. Jól kikacagott, majd felvilágosított, hogy kamerája – bármilyen profi műszer is – egyszerűen nem lát le harminc-negyven centivel a víz alá. Újabb kérésemre azért megpróbálta, és láss csodát – a felvétel sikerült. Hogy ebben a csúcstechnika, az operatőr profizmusa, vagy a horgászok védőszentje segített-e, azt nem tudom, lényeg, hogy sikerült! És hogy mi a fantasztikus ebben a felvételben? Az, hogy tisztán látszik rajta a napozó csuka, és a körülötte rajzó kishalak. Ezek közül némelyik nem is centiméterekre, hanem szinte milliméterekre úszkálta körül a csuka pofáját, míg az rájuk sem hederített. Jómagam sokszor láttam már ilyet, de filmen még soha, ezért is voltam végtelemül elégedett, hogy a felvétel sikerült.

Hoppá – kiálthat fel a kedves Olvasó – ebből a történetből mégiscsak az derül ki, hogy a csukát nyáron nem érdeklik a kishalak, még ha az orra előtt fickándoznak, akkor sem!

Ez a felvetés teljesen jogos. Meleg vizekben a csukát az orra előtt úszkáló egészséges kishalak valóban nem nagyon érdeklik. Nem nagyon érdeklik, mert egészségesek, mert a csuka jól van lakva, vagy, mert nem egyesével, hanem csapatostól bukkannak fel előtte.

Magányosan felbukkanó egészséges kishalat a csuka a lehető legritkább esetben vesz üldözőbe, ehhez

valóban nagyon éhesnek kellene lennie – a jó csukák vizek pedig táplálékban, kishalban bővelkednek, tehát a csuka gyakran nem elég éhes. Ha pedig a táplálékát képező kishalak csapatostól ússzák őt körül, a csukának meg kell küzdenie a bőség zavarával. Ha jól szemügyre vesszünk egy-egy kishal csapatot, a lehető legritkább esetben találunk köztük beteget, sérültet. Az egészséges kishalak pedig nagyon jól tudják, hogy a csuka mikor éhes, és mikor nem. Ha nem éhes, egyszerűen tudomást sem vesznek róla. Ha viszont éhes, ennek elég nyilvánvaló jelei vannak: száját görcsösen nyitja-zárja, tátog, uszonyai meg-megremegnek, és ezekből a jelekből a kishalak nagyon jól értenek, sőt, az egyetlen értelmes módon reagálnak is rá: Azonnal szétrebbennek. A csukának tehát újra be kell állnia támadási pozícióba, ezt a kishalak megint csak érzékelik – és kezdődik minden előlről.

Mennyivel más viszont a helyzet, ha a csuka egy horgon vergődő, menekülésre képtelen, erősen sérült kishallal találkozik! Hiszen ennek a szerencsétlennek semmi esélye sincs a menekülésre, a csuka ezt nagyon jól tudja, és bekapja, mint kutya a legyet. (Vagy nem kapja be. Amennyiben nem elég éhes, még ebben az esetben is gyanússá válhat neki valami – például egy túlságosan durva drótelőke – kishal-csalinkát jól szemügyre veszi, esetleg körül is ússza néhányszor, majd arébb áll.)

www.gyekenyes-vizpart.hu

Gyékényesi nagytó közvetlen vízpartján
2-3 és 6-8 fős nyaralóházak, horgászházak kiadók.
Kábeltévé, wifi, csónak, stég, zárt udvar, kutyabarát szálláshely.
info@gyekenyes-vizpart.hu
Tel.: 06-20/370-8851, 06-30/484-9535

A csuka szinte bárhol megél

Félelmetes szájjal rendelkezik

De, e kis kitérő után engedtessek meg nekem, hogy folytassam a történetet. Szóval, operatőrünk felvette a napozó csukát, az őt körülúszó kishal rajjal együtt, amikor szóltam neki, hogy most jól figyeljen, mert ilyet még nem nagyon látott. Felkötöttem egy könnyű, körforgó villantót, majd nagyon óvatosan túlpöccintettem a sziesztázó csukán. Ahogy a villantó bevontatását megkezdtem, az addig nyugodt csukán az agresszivitás nyilvánvaló jelei kezdtek mutatkozni, és ahogy a műcsali közeledett hozzá, ezek egyre csak fokozódtak. Ezt nyilván a kishalak is érzékelték, mert mintegy varázsütésre eltűntek még a környékről is. Mikor a körforgó úgy egy méterre járhatott tőle, a csuka már támadási pozícióban állt, a következő pillanatban pedig tigrisként vetette rá magát a csillogó herkentyűre. Elhibázta ugyan, ezért kifognom nem sikerült, de a történet, azt hiszem, jól példázza a csuka legjellemzőbb viselkedésformáit.

Tapasztalatból tudom, hogyha ugyanennek a csukának az orra elé horogra tűzött, élő csalihalat kínáltam volna fel, attól csak megriad és azonnal arrébb állt volna. A műcsalira viszont – még ha sikertelenül is – de legalább rávágott. Kifogott és megtisztított, másfél kiló körüli társával ugyanez volt a helyzet. Gyomortartal-

mának vizsgálatakor tenyéryninél is nagyobb naphalat szedtem ki belőle, melyet kifogása előtt csak percekkel nyelhetett le, annyira friss volt. Nyilvánvaló tehát, hogy a műcsalira nem éhségből vágott rá. A műsorban elmondtam, hogy azt a csukát élő csalihallal biztosan nem lehetett volna megfogni – egyébként ezt a véleményemet most is tartom – de az Orkla halálos csábításának végül is nem tudott ellenállni.

Természetesen nem állítom, hogy meleg vizekben élő csalihallal nem lehet csukát fogni, nem állítom, hogy a csuka csakis és kizárólag műcsalikkal pergetve fogható, de tapasztalataim azt mondatják velem, hogy azért mégiscsak a különféle műcsalik és a pergető csukázás az igazi.

Talán lesznek Olvasók, akik nem mindenben értenek egyet velem, de eddigi írásaimból, azt hiszem kiderült: mániákus, megszállott pergetőhorgász vagyok. Ráadásul még a szenteknek is maguk felé hajlik a kezük – a horgászatban is! Én pedig elég messze állok a szentektől, legalábbis időnként bizonyos ifjú hölgyek, lányok anyák és féltékeny férjek ezt állítják rólam – hogy vajon miért, igazán nem tudom...

De a tréfát félretéve: meggyőződésem, hogy a legtöbb horgász esetében a nyári csukapergetéstől való

Csukatanya

Egy 12,10 kg-os csuka feje mellett a gyufásdoboz igencsak csekélynek látszik

ódkodás valójában lustaságból, kényelemből, és a kintartás hiányából fakad. Nyáron a csukát a vízi növényzet közt kell keresnünk – hínárban, töklevelesben, nádban, torzsásban, stb. Minél több a vízi növény, annál több a csuka, de nagyon sok horgász nagyon hamar megunja, hogy tíz dobásából nyolcszor „hínár keszeget” fog. Ez azonban messze nem azt jelenti, hogy a vízi növényzet közül műcsalikkal ne lehetne csukát fogni; a későbbiekben meg fogjuk látni, hogy ez nem is olyan nehéz feladat. Most azonban ismerkedjünk meg – illetve cáfoljunk meg – egy másik csukás tévhitet!

CSUKÁS TÉVHIT

Lapunk előző számaiban beszéltünk már néhány szót ragadozó halaink ösztöneiről. Ebből az írásból kiderült, hogy a domináns, a legerősebb, a legmeghatározóbb a területiális (területvédelmi) ösztön. Ekkor pontosan a csukát, illetve annak revierjét hoztam fel példaként: leírtam, hogy a csuka revierjét (területét) féltékenyen és elszántan őrzi minden betolakodóval szemben, hogy oda-odatévedő fajtársait vehemens támadásokkal elűzi, vagy ha méreteinél fogva megteheti, bizony be is kapja őket. Ezt akkor rövid példának szántam, hiszen általánosságokról volt szó. Most azonban, hogy konkrétan a csukáról beszélünk, ez a revier-téma mindenféleképpen kiegészítésre szorul.

Ezt a reviert semmiféleképpen ne úgy képzeljük el, hogy ott csakis és kizárólag egyetlen csuka él.

(Néhány évtizeddel ezelőtt a csukás szakkönyvek egyébként ezt így írták le.) Sok helyütt a szakirodalom-

ban már megjegyzik, hogy olyan vizeken, ahol nagyon sok csuka zsúfolódik össze viszonylag kis helyen, ott a revier mérete mindössze néhány négyzetméter. Nos, a legújabb kutatások eredményeit elemezve megállapíthatjuk, hogy ez sem igaz. Nagyon igényes, nyugat-európai szaklapokban jelentek már meg kitűnő víz alatti felvételek közös búvóhelyen lapuló csukákról. Ezek a csukák ismerik és eltűrik egymást, egyszerűen azért, mert nincs más választásuk, egyszerűen nem tudnak mit kezdeni egymással! A csukák revierje tehát egész pontosan a csukák korcsoportok szerinti elkülönítését jelenti, és ezt saját tapasztalataim is megerősítik. Számtalanszor előfordult velem ugyanis, hogy ugyanabból a hínárlyukból, szinte centiméterre azonos helyről gyors egymásutánban három-négy csukát is fogtam, természetesen szinte centiméterre egyforma nagyságú, egyívású példányokat. Ha logikusan gondolkodunk, be kell látnunk, hogy két ötkilós csuka nem sok kárt tehet egymásban, mint ahogy két harmincdekás példány sem képes erre a mutatványra. Ha azonban a harmincdekás csuka téved be az ötkilós példány revierjébe, annak menthetetlenül vége: minden kétséget kizáróan nagyobb fajtársának gyomrában fejezi be életét.

A csuka revierjéről ezt a néhány mondatot azért tartottam fontosnak leírni, mert gyakran tapasztaltam, hogy egyes pergetőhorgászok egy-egy ígéretes búvóhelyről kifognak egy csukát, aztán továbbállnak, mondván, hogy mivel a revier urát megfogták, ott több csuka már úgyszincs. Pedig dehogy nincs! Tavaly ősszel egy alkalmi sporttársam fogott egy olyan három kiló körüli

The advertisement features a black power supply unit on the left with the BatMonkey logo and the text "BAT MONKEY" on it. In the center, the text "NBBH JÖVÜNK" is written in large, bold, white letters. On the right, a smartphone displays a social media post from "BatMonkey Power" showing two people sitting on a bench. A hand icon with the word "CLICK" is overlaid on the smartphone screen, pointing to the post. The background is a light blue gradient with red and black splatters.

Lesben álló csuka

példányt egy hínárlukból, aztán már ballagott is tovább, újabb ígéretes helyeket keresni. Én megvártam, míg eltűnik a legközelebbi kanyarban, aztán öt percen belül fogtam két, szintén három kilós csukát, ugyanaból a hínárlukból.

Jó tudni, hogy a csuka saját testhosszának egyharmadát kitevő falatokat képes gond nélkül lenyelni, tehát, ahol húszcentis apróságokat fogunk, ott többkilós példány jelenlétére abszolút ne számítsunk.

Ahol viszont hatvan centis csukát zsákmányoltunk, a víz néhány perces pihentetése után mindenféleképpen eresszünk meg még egy-két dobást: nincs kizárva, hogy kifogott csukánk egyívású, vagy legalábbis hasonló méretű társát (társait) is megfogjuk. Egyébként pontosan ez a rettenetes erős territoriális ösztön az oka annak, hogy a csuka különféle műcsalikkal könnyebben becsapható, mint élő kishallal. Az élő csalit csak akkor veszi fel, ha éhes, saját, hasonló méretű fajtársával nem tud mit kezdeni, műcsalinkra viszont rávág. Rávág, mert parányi agyával nem tudja mérlegelni, hogy territóriumán keresztülvezetett műcsalink közömbös-e számára, vagy éppen veszélyt, kihívást, bosszúságot, esetleg nem kívánt riválist

jelent? Mivel a műcsali állandó mozgásban van, nincs ideje alaposabban szemügyre venni, ezért biztos, ami biztos alapon inkább bekapja, hiszen méreteinél fogva megteheti. Ha netán mégsem kapja be azt, akkor bizony mi hibáztunk: rosszul választottuk meg, vagy rosszul vezettük a műcsalit, esetleg elmulasztottuk alkalmazni a legfogósabb trükköket. Hogy mik ezek a hibák, illetve melyek ezek a trükkök, ezekről nemsokára szót ejtünk, de előtte még el kell időznünk néhány mondat erejéig az általánosságoknál.

Sok horgász állítja, hogy a csuka buta és mohó hal, ha egy cipőkanalat húzunk végig a vízen, még azzal is meg lehet fogni. Ez mind igaz – és egy újabb tévhit is egyben. Igaz, ha

a csuka éhes, és igaz, ha egy szűz vízen pergetünk. Ha viszont tele a hasa, vagy egy agyonpergetett víz esetében már gyanakvóvá vált, válogatott trükkök tucatjait kell bevetnünk ahhoz, hogy akár egyetlen rávágást is kicsikarjunk. Hogy ez a várva várt rávágás bekövetkezzon, tudnunk kell, hogy mikor, hol keressük a csukát, élőhelyeinek ismeretében pedig milyen módon ingereljük. Folytatjuk....

FtÉ

*Amint lehül a víz,
a csuka kikényszerül a nyílt vízre*

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

HYDRA

The Best Solution

HYDRA HSC Feeder horgászbotok

HSC Carpodrome Method/Feeder 9"
30 519 Ft

HSC Carpodrome Method/Feeder 10"
33 232 Ft

HSC Carpodrome Method/Feeder 11"
35 945 Ft

HSC Carpodrome Method/Feeder 12"
37 753 Ft

XXXI. Egyesületi Vezetők Versenye. SOMOGYHESZ

*A helyszín: Kaposvár melletti
Húskombinát horgásztava*

*A tó hétvégi házikókkal
és stégekkel van körbe építve*

A Horgászegyesületek Somogy megyei Szövetsége megalakulása, azaz 1993- óta, minden évben megrendezi az egyesületi vezetők versenyét. Ötvenhat egyesület alkotja a szövetség tagságát, melyből jellemzően 30-35 egyesület hagyományosan részt vesz ezen a rendezvényen.

Ez az alkalom az, ami a küldöttgyűlésen kívüli olyan találkozási lehetőség, ami egy kicsit barátságosabb hangulatban zajlik. Reggelizünk, beszélgetünk, azt követően horgászunk egy kicsit, majd egy ebédrel és az eredményhirdetéssel zárul. A versenyt már tradicionálisan a Kaposvár melletti Húskombinát horgásztaván ren-

A fogott halak zöme ponty volt

Minden horgász helyen 2 fő horgászott

Újabb ponty kerül a szákba

dezzük meg, mely vízterület sajátossága, hogy hétvégi házikókkal és stégekkel van körbe építve. Ezek mind magántulajdonok, de erre az alkalomra az egyesületi tagok a rendelkezésünkre bocsátják. A horgásztó mellett található egy jól felszerelt fedett közösségi tér, ami még helyben főzésre is alkalmas, így rendszeresen itt készül az ebéd, ami ez alkalommal egy finom marhagulyás volt.

A páros versenyen, minden horgászhelyen 2 fő horgászott és a versenyzés szabályait figyelembe véve hirdettük ki a végeredményt. A páros bármilyen készséggel horgászhatott és ezt a teljes öt órás időtartam alatt váltogathatta, de feltétel volt, hogy csak egy bot, rajta egy horog legyen és kifejezetten tilos volt ragadozóhalra horgászni.

Finom ebéddel zárult az esemény

Az idei versenyünkön harmincnegyzárult páros indult. Az első helyezést a Dombóvári Városi HE. (Varga Róbert, Mákos István) páros 31 260 g. fogott súllyal szerezte meg, őket követve a Balatonújlak, Kéthely és Környéke HE. (Bácsfalvi Gyula, Ifj Bácsfalvi Gyula) 8 930 g. és a dobogó 3 fokára a Juta SHE. (Kutas Kálmán, Stadler György) páros 5 420 g. fogott súllyal állhatott fel.

A halak és az időjárás a mai nap folyamán nem kedvezett számunkra, ezért nem lehetett rekord fogásokról beszélni, de bízom benne, hogy tagjaink, ennek ellenére is jól érezték magukat.

Eredmények az FCMS oldalán a linkre kattintva elérhetőek <https://www.fcms.hu/eredmeny/446248>

Üdvözlettel: Szabó János elnök

A bojli összetevői

Egyre nagyobb teret hódít a bojli

Bojliznak Angliában, s teszik ezt jó ideje hazánkban is. Használják a titokzatos golyókat egész Európában, sikertörténetek sora hallható mindenütt, de kevesen mehetnek biztosra a dolog lényegi ismeretének hiányában. A kérdés a kudarcok hosszú sora miatt fogalmazódott meg bennem, de a válasz, ha egyáltalán létezik, sokáig váratott magára.

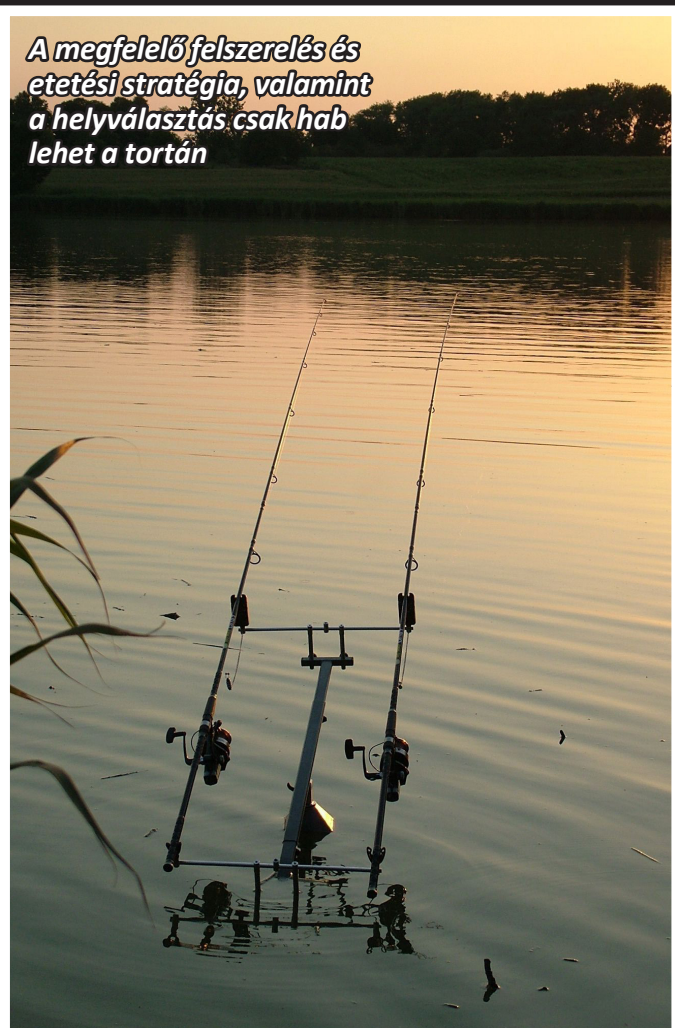
Térben és időben azonos körülmények között (ugyan ízben azonos, az anyagában különböző bojlival) horgásztam együtt, általában sokra tartott bojlisokkal, és elgondolkodtató eseményekben volt részem. A látszólag egyenlő esélyek

Minden vízterület egyedi életteret biztosít

ellenére csak egyikünk fogott, míg a többiek napokig malmoztak. Az idegtépő éjszakák után sportszerűen helyet cseréltünk, de az addig jól szereplő etetés visz-szaesett, és a halak a már előzőleg megismert bojli

A megfelelő felszerelés és etetési stratégia, valamint a helyválasztás csak hab lehet a tortán

után vonultak. Rá kellett csodálkoynom, hogy egyesek az időjárástól és kapókedvtől függetlenül halmozzák sikereiket, míg mások egy-egy jó halat fognak évente. A megfelelő felszerelés és etetési stratégia, valamint a helyválasztás csak hab lehet a tortán, és ezekről most nem is teszek említést, mert meggyőződésem, a legnagyobb jelentősége a bojlinak van. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy ami egyszer bevált, az mindig működik, de azonos körülmények között biztosan, tehát létezik jó tészta, amit néhányan ismernek, s őrzik is titkaikat rendületlenül. Segítség vagy (általában elfogadható) elhatárolódás helyett félrevezetően manővereznek, nem ritkán hivatalos formában is.

Leszögezhetjük, hogy nincsenek véletlenek, vitathatatlan az alapanyagok tudatos válogatásának jelentősége. A kulcs, ami bebocsátást jelent a kapitális pontyok sokakat vonzó világába, kéznnyújtásra van mindenkítő. Ugyan helytelen lenne halbiológia rejtelseivel traktálnom az olvasót (erre tudásom sem jogosít fel), mégis itt kell keresnünk a dolog nyitját.

A kutya, amelyik nyalja a kerítést, vajmi kevés fogalma lehet arról, mi az a FERRUM, mi annak élettani jelentősége, de ösztönösen érzi szervezetében a vas hiányát. A halak is analizálják a táplálékot évszakra, szaporodási és növekedési ciklusra, sőt életkori sajátosságokra való tekintettel. Ha mindazt megadjuk nekik, amelyre szükségük lehet, bámulatos eredményekben lesz részünk még akkor is, amikor mások azt mondják, „süket a víz”. A természet törvényei adják meg a választ kérdéseinkre, és segítenek minket a helyes útra. Minden vízterület egyedi életteret biztosít az ott élő állatoknak, ezzel befolyásolva azok létezését, de néhány konkrétan behatárolható anyag elengedhetetlen bajszos barátaink önfenntartásához. Ha az adott víz hiányosságait ismernénk, egyszerűbb lenne a dolgunk, de

A dió, napraforgó és tökmag növényi zsírban gazdag alapanyag

költséges vizsgálati eszközök és tudásunk híján jobban tesszük, ha a kötelező dolgokra koncentrálnunk, ahogy ezt mindig fogó, de titokzatoskodó sporttársaink teszik.

AMIRE MINDIG SZÜKSÉG VAN

- Fehérje (a szervezet építőköve)
- Szénhidrát (könnyen hozzáférhető energiaforrás a szervezet számára)
- Zsírok (energiaraktár és szigetelőanyag a hideg napokra)
- Vitaminok (biológiai reakciók katalizátorai)
- Ásványi anyagok és nyomelemek (anyagcsere-folyamat szereplői)

A fent említett tényezők azonosítása után mérnöki pontossággal dolgozhatunk, nézzük hát, mit miben találhatunk meg, és mi mivel cserélhető fel. A hazai alapanyag-kínálatból szinte mindenre rálelhetünk. A nem ritkán összemosódó kategóriákból a következő felsorolás nyújthat segítséget a teljesség igénye nélkül, de a valóban lényeges alapok említésével:

FEHÉRJEFORRÁSOK:

- kazein (tejfehérje) vagy tejpor
- laktalbumin (ugyancsak tejfehérje)
- tojásalbumin (tojásfehérje)
- halliszt
- pisztrángtáp
- szójaszt
- egyéb gabonalisztek
- vitamealo

- tigrismogyoró
- aminosav tartalmú enzimek (a fehérjék építői)

SZÉNHIDRÁTFORRÁSOK:

- szőlőcukor
- tejcukor
- növényi poliszacharidok (keményítő és cellulóz)

ZSÍROK:

- mogyoró
- dió
- mandula
- napraforgó
- tökmag
- repce
- olívaolaj
- kagyló

A kutya a vashiány miatt nyalja a fémtárgyakat

VITAMINOK:

- készítmények formájában (kiegészítésként)

ÁSVÁNYI ANYAGOK ÉS NYOMELEMEK:

- ugyancsak készítmények formájában (kiegészítésként)

AMI SEGÍTHET A FENTIEKEN KÍVÜL:

appetite stimulators (a szervezet belső reakciójaként növeli az étvágyat)

Az aromákról szándékosan megfeledkeztem, és csak azt tudom javasolni minden horgásztársamnak, aki bojligyártásra adja a fejét, bánjon mértékkel a mennyiséget illetően, de bátran az újítások

terén. A különleges ízek felkeltik áldozataink érdeklődését, s ha jó a bojli, meg is eszik azt.

Zárszóként a bojlis mentalitásra utalok, és kérek mindenkit a kíméletes bánásmódra, valamint a kifogott halak visszaengedésére, ezzel is lehetőséget nyújtva a felnövekvő bojlisgenerációnak céljai elérésében.

ZÁRÓAKKORDKÉNT ÍME EGY BIZTOS BOJLIS RECEPT, AMELY MÁR OLY SOKSZOR BIZONYÍTOTT:

- 20 % szójaliszt
- 15 % tejpor
- 15 % halliszt
- 15 % pörköltmogyoró-őrlemény
- 10 % vegyes magőrlemény
- 5 % tojásalbumin
- 5 % kukoricaliszt
- 5 % rozsliszt
- 5 % tigrismogyoró őrlemény
- 5 % zsemlemorzsa,
- kívánt mennyiségű tojás és kg-onként 0,5 dl. olívaolaj

KIEGÉSZÍTŐKÉNT:

- kevés só
- néhány dkg szőlőcukor
- aminokomplex
- étvágygerjesztő
- aroma

-zsolti

The advertisement features a background of colorful bell peppers (red, yellow, purple) and silhouettes of anglers fishing. At the top, the word "CUKK" is written in large, bold, black letters. Below it, "HALCSALI - BAITs" is written in bold, black letters on a yellow background. A circular logo on the right shows a yellow fish with a hook in its mouth. The text "Csodák nincsenek!" is written in large, bold, black letters, followed by "42 éve a horgászokért!" in red, italicized letters. At the bottom left, "cukk.hu" is written in large, bold, yellow letters. At the bottom right, there is a logo that says "KLIKK IDE!" in white letters on a red background.

Őszi

próbálkozás

Az esős, hideg október vége nem kecsgetett semmi jóval, pedig ismét nagyon vágytam a vízpartra. Az eső magában nem is zavart volna annyira, de ráadásként vesztül hideg is volt, fájni meg nem nagyon szeretek. Még a teljes reményvesztettség állapota előtt elérkezett az a verőfényes napsütéses szombat, amikor minden ideálisnak tűnt, legalábbis eleinte.

Amikor reggel kinéztem az ablakon, a vidám napsütés még a Sajót juttatta eszembe, de a jelenlegi kedvenc horgász helyem, egy meredek, tisztességesen alámosott, nem akármilyen üregekkel teletűzdelt szakadt partrész csak saját felelősségemre használható. Ez nagyon előnyös olyan szempontból, hogy más örült nem háborítja azt a szakaszt, csak a fiam is jött volna velem, szóval Sajó lefújva. Maszat elevenségét ismerve maximum 5 perc és a vízből húznám ki, aztán a párom is fújtatna, meg a halak is világgá mennének. Cimborám kajánkodott is a telefonban, mondván: - Látom neked is a családok számára kitalált jó kis fizetős tó kell már, parkosított játszótérrel a mamának és a babának!... Még jó hogy a párom nem hallotta. Egy férfi és egy női sovinszta eszmecseréje még szebbé tette volna a napot... Ha jó kedve van a Kedvesnek, az egész társaságra ráver halfogásban, csak annyira szeretik bosszantani egymást! Végül Maszat győzött, és a nyáron egyszer már tesztelt kis tóra mentünk, ahol annyi szép keszeget, kárászt, na meg egy „majdnem pontyot” fogott.

Rendben, gondoltam magamban, sima ügy lesz, hínár már nincs, van helyette fonalas zöldmoszat, de az nem veszélyes. A nagy ládát gondolkodás nélkül az autóba tettem, mert nem tudhattam, hogy fenekező, vagy úszós kell-e, de Maszatnak biztos, hogy mindket-

tő, óránként váltva, igaz legalább gyakorolhatom a szerelést.

A tó mindössze négy hektár, 2,5 és 5 méter közötti mélységgel, de a napsütés miatt a halak valószínűleg felszín közelben lesznek, morfondíroztam. A partra érve aztán mormogtam egy sort az elméletekről, mert a házak között még szinte nem érezhető enyhe szellő a magas partoldalakkal határolt kis tónál erősebb volt a kelleténél, s a hullámozás valószínűtlenné tette, hogy a halak középvíz feljebb jöjjenek. A sokak által leírt megoldás jutott egyből eszembe. „Háromféle bot, leg-

A helyszín

alább nyolcféle szerelés, meg ahányféle szóba jöhető csali csak létezik...” A nagy szerelékes láda már nem is hangzott olyan rosszul.

Azonnal elkezdtünk spekulálni, hogy hol volna érdemes keresni a halakat. A tavacsát szinte kettészeli egy padkavonul, mely csak fél-egy méteres vízszloppal dicsekedhet. Ez meghatározza a víz áramlását és a halak vonulását is. Talaját tekintve sóder és agyag, némi iszappal a tövében. Nyáron Maszat a padka tövében lévő törésvonalra horgászva fogta a halakat, de mivel a tavat egy melegforrás is gazdagítja, valószínűbbnek

A feederbot kezdetben 0,16-os főzsinórral és 0,14-es előkével volt szerelve

gramm dobósúlyal, 0,25-ös főzsinór és 0,20-as előke kombináció került összeállításra, szóval mégsem hasonlított a harcedzett nagyágyúkra... :-) A húskampó méretű horgok is a boltban maradtak... A feederbot kezdetben 0,16-os főzsinórral és 0,14-es előkével volt szerelve, amit egy 15 grammos drótkosár és egy 10-es méretű korábban már nagyhalakkal is sikeresen kipróbált horog tett teljes egészé. Készült persze, e mellé úszós összeállítás is, menet közben háromféle verzióban. Az első, még otthon elkészített, egy a szélcsendhez és a távolabbi, mélységi horgászathoz megfelelőnek vélt 6 grammos csúzó bolognai úszós összeállítás 0,14-es főzsinórral, 0,12-es előkével 12-es horoggal.

látszott, hogy most ott érdemes keresni uszonyos kedvenceinket.

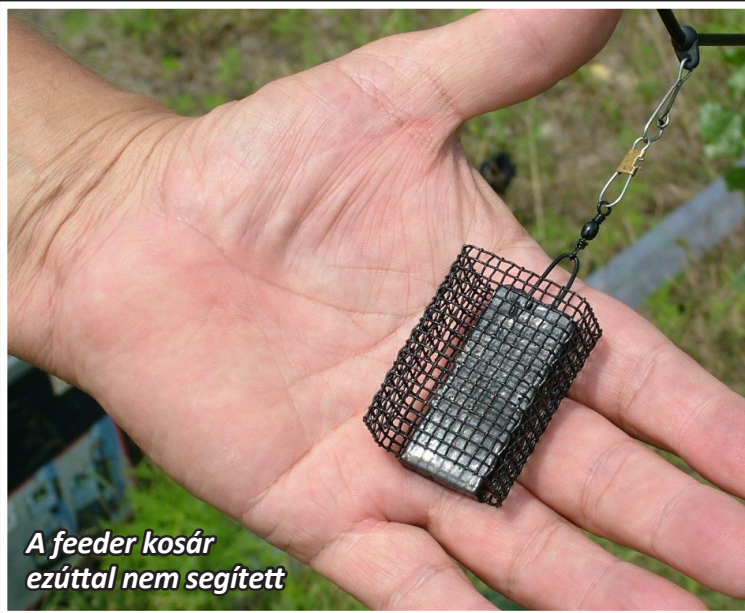
A számba vehető horgász helyek mindegyike közel azonos távolságra volt a forrás feltételezett helyétől, ezért a partfal egy kiszögellésének szélárnyékában helyezkedtünk el, ahol a napsütés kellemes mikroklímát alakított ki. A szerelések megválasztása még mindig sima ügynek tűnt, mivel egy finom szerelék és feederbot legfinomabb spiccel kombinációt gondoltam versenyeztetni egy klasszikusnak számító etetőkosaras összeállítással. A „klasszikus” jelző persze nem volt teljesen helyénvaló, mert a dióverő teleszkópbót és a 0,40 - es zsinór helyett közepes pergetőbot 25 – 50

A nyári tapasztalatok azt mutatták, hogy a halak a „házi kosztot” kedvelik igazán, a szimpla kukoricadara hozta a legjobb eredményt évekre visszamenőleg. A csalik közül a csonti, kukorica és a kenyér gyurma és rózsa alakban a favorit.

Amikor a környéken horgászokkal szóba elegyedtünk, a szokásos válasz várt, semmi mozgás, kapásra utaló jel. A hullámos víztükör a durva szerelésekkel karöltve elrejtett minden halakra utaló jelet. A szerelék bevetése után hamar kiderült, hogy a kenyér aznap ellenfél nélkül maradt, de kezdetben nem voltak jelentősebb mozgások, csak néhány milliméteres piszkálások, amikre hiába reagáltunk akár hirtelen, akár kívárva bevágással nem akadt meg semmi. A kéthorgos,

finomszerelékes horgászat

**A feeder kosár
ezúttal nem segít**

etetőkosaras fenekezőt azonnal el is felejtettem, s a feederbotra és az úszós szerelésekre koncentrálni próbáltam győzködni a halakat, hogy ne csak a csalit fogyaszták rendületlenül, hanem a horog is kerüljön föl az étlapra. Ez reménytelenebb vállalkozásnak bizonyult, mint a fiamat rávenni, hogy a felvágotthoz kenyeret is egyen, szóval a halaknál megbuktam nevelésből, vagy ők szófogadásból... :-)

Ha ti makacsok vagytok, akkor én is – címszóval nekiálltam átszerelni, elsőként az úszós összeállítást, melyre 5 + 3 grammos önsúlyos került a szél és a plusz érzékenység miatt, valamint 0,10-esre cseréltem az előkét és 14 – esre a horgot. Közben végigzongoráztam a vízszlop teljes magasságát, de kapásnak tűnő piszkálások csak a fenék fölötti 50 centiméteren voltak észrevehetőek, ami csak később, a szélcsend beállta után változott meg.

A feeder sem kerülhette el sorsát, 0,14-es főzsinórt és kb. méteres hosszúságú 0,12-es előkét kapott 12-es horggal. A spiccből már nem létezett finomabb, de talán nem is lett volna értelme, mert csak a dobást nehezítette volna.

Közben a feeder boton egy kapás után néhány másodpercre súlyt lehetett érezni, s a hal néhány métert húzott is fékről, aztán miért ne, lemaradt. Felvillanyozott bennünket a kapás, Maszatnak is viszont azért a kedve a horgászathoz. Mint később kiderült, a nap egyetlen komoly és egyértelmű kapása az úszós szerelésekre érkezett nem sokkal a lemaradás után. Az úszó lassan, alig észrevehetően elindult az

időközben légáramlattá szelődött széllel szemben, majd rézsútosan eltűnt volna, ha be nem vágok. Az volt az érzésem, luftot ütöttem, majd hirtelen megszólalt a fék, karikába hajlott a bot, aztán ismét teljesen könnyű lett. Megszólalni sem volt időm, amikor ismét megindult a kezemből a bot egy pillanatra. Azt hittem szakadt az előke, aztán meglepetten láttam egy pikkelyt a horog hegyén. Gondolom az első halból kivágódó szerelék kívülről akadt a másikba, és azzal a lendülettel le is tépte a pikkelyt.

Az ismételt horogcserénél már dühös voltam, mert a teljes arzenál is kevésnek bizonyult, s halat még nem sikerült fognunk. Igaz, még mindig előrébb voltunk, mint a szomszéd állásokon horgászó sporttársak, akiknek feltűnt a folyamatos mozgás a horgászhelyünkről és sorban tiszteletüket is tették, hogy lemondóan legyinthessenek, „Csak keszegek voltak.”. Persze már néhány kis

keszegnek is örültünk volna Maszattal, de sehogyan sem akart sikerülni. Időközben vésszen közeledett a párommal előző nap megbeszélte találkozó ideje, szóval utolsó kapaszkodóként még gyorsan fölvettem egy 3 + 2 grammos önsúlyost, hátha a könnyebb több, aztán még egy kicsit fárasztottuk egymást és a szomszédokat - :-)

– Maszattal. Gondolkodtam rajta egy darabig, s eleinte megírni sem akartam, mondván nem szeretnék dicsekedni a sikertelenséggel, de úgy éreztem, megtettem minden tőlem telhetőt, tehát nincs miért szégyenkezni. Csak a fiamnak nem volt az igazi az a nap. Azért azóta is emlégeti a pikkelyt a horgon, s megjegyezte azt is, hogy jó kitartónak és türelmesnek lenni, ami az Ő eleven féktelességének tükrében nagy szó.

Azt hiszem, maradjon ez is a zár szó, hogy a türelem és a kitartó kísérletezés előbb-utóbb gyümölcsöző lesz és meg is eddizi az embert.

-pedro

A téli hónapokban, ha a horgász beletrafál a halak tartózkodási helyébe, szép fogásra számíthat. Ezúttal nekem nem sikerült

**KLIKK
IDE!**

Method kontra feeder

Horgászataim során sokan kérdezik, hogy miért mindig hosszúelőkés módszerrel és miért nem inkább method technikával kergetem a halakat? Eredményesebb talán? Többet fogok így? Ezen elgondolkodva és felbuzdulva határoztuk el testvéremmel, Zsoszóval, hogy egy közös horgászat alkalmával megversenyeztetjük a két módszert.

Azt, hogy a „verseny” alatt ki melyik végszereléssel horgásszon, azt sorsolással döntöttük el. Zsoszónak jutott a method, nekem a feeder technika. Ennek nagyon örültem, hiszen a szívemhez legközelebb a finomszerelékes peca áll. Azt szeretnénk volna, hogy a megmértetés végeredményét tényleg csak a végszerelék döntse el, így minden tekintetben megegyezett a horgászatunk. Távolság, etetőanyag, felszerelés. Na, de lássuk ezeket sorjában.

Sajnos nem tudtunk egy egész napot a horgászatra szánni, így iparkodnunk kellett a kipakolással és az előkészületekkel. Konkrétan a horgászatra szűk öt óránk maradt. A peca napjára frontátvonulást és szeles időt jósoltak, ennek megfelelően terveztük meg a stratégiát. Mind a ketten negyven méterre horgásztunk, mert ezt a távolságot még szeles időben is pontosan meg tudtuk dobni. Egymástól tíz méterre ültünk le, ami igazi verseny távolság. Csalogató anyagunk, mind a kettőnknek fél doboz Mafish1 carp pelletből, valamint egy zacskó Cool Carp és fél zacskó Summer carp etetőanyag keverékéből állt,

amihez másfél deciliter folyékony eper aromát öntöttünk. A Summer carp azért került a keverékbe, mert segíti az etetőanyag bontását, plusz ad neki egy kis citrusos ízt, illatot is. Ezek az etetőanyagok ugyan elsősorban a method horgászathoz lettek kifejlesztve, de nagyon jól használhatóak feeder, vagy úszós horgászathoz is.

A felszerelést tekintve mind a ketten egy azonos 3,60-as lágyabb feeder botot használtunk, rajta 50-es orsóval, melynek dobjára 0,20-as zsinórt cséveltünk. Dobóelőlkénk is megegyezett, amely egy felvastagodó fluorcarbon zsinór volt. Ennek a végére került a method, illetve feeder végszerelék.

A horgászat megkezdésekor nem csináltunk alapozó etetést, csak a két perces ütemet tartottuk. Az első halak a hosszú előkén jelentkeztek, de nem sokkal később

Zsoszó is el kezdte fogdosni a dévéreket. Ami viszont különbség volt, hogy sok volt neki a rontott kapás, míg nálam alig fordult elő az egész horgászat alatt. Csalik tekintetében is igyekeztünk egyformát használni, ami csontiból, kukoricából és különböző horogpelletekből állt. Sajnos az élőanyagot egy idő után mellőznünk kellett, mert a törpeharcsák pikpakk megjelentek az etetésen, ami

megnehezítette a halfogást. Így inentől kezdve kukoricával csaliztunk. A szelünk menet közben jelentősen felerősödött, néha viharos szellőkéssekkel. A meglepetés ezután következett! Zsoszó halfogása jelentősen csökkent, pedig változtatta a horog méretét, típusát, az előke hosszát, vastagságát... de semmi. Majd próbálgatni kezdte a smoke aromákat, és láss csodát elkezdte fogdosni a halakat. Persze én sem bírtam magammal és akkor a legfogósabbnak bizonyult kagylós smoke aromát, én is el kezdtem használni, ami még jobban megpörgette a pecámat.

Összefoglalva a horgászatot, a cél az volt, hogy darabszámra minél többet fogjunk, amiben a mai napon torony magasan a feeder technika bizonyult eredményesebbnek. Valószínű a szeles idő is jobban kedvezett a hosszúelőkés pecának. Ismét egy nagyon jó horgászatban volt részünk. Próbálgatók ki ti is a feederes pecát és a Maestro Fishing termékeket. „Mert nem mindegy, hogy mivel etetsz!”

www.maestrofishing.hu

Ducza Tamás

**KLIKK
IDE!**

Halszinttájak

A történelmi Magyarország tájait, halasvizeit járva - a Lajtától az Ojtozig (Háromszéki-havasok), a Tisza forrásvidékétől, a Tátra-Mátra-környéki patakoktól, tavaktól a Bácskai Duna-Tiszáig - Herman Ottó elkalauzol a különböző víztípusok mellé, megismertetve ezek halaival, azok szépségével, sokszínűségével.

Az első kötet bevezetőjében ezt írja: „Magyar könyvet írni, olyat, amelynek tárgya igazán a magyarság életéből van merítve, mely a valót ismerteti s e révén tisztázó is: erre vágytam....Virág után törekedtem, mely magyarságlakta vidéken úton-útfélen nyílik, ott árasztja illatát, ott érleli gyümölcsét is, azt, amely a nemzetnek mindegyike, gyönyörűsége, vára, mert valója, igazi szelleme..... Amit e könyvben összefoglaltam, az magyar földben termett, útszéli virágok szerény bokrétája: illata a nyelv, színe az ösfoglalkozás.”

Lehet-e ennél szebb metafora: Herman Ottó virágai a magyar vizekben élő halak, amelyeket könyvében bokrétába szedett nekünk. Elkalauzol a magyar halászat múltjába, a Honalapítás korszakába, s végig vezet annak történelmében a 19. század végéig, könyve megírásáig. A látottakat nagyszerű tehetséggel, rajzaival illusztrálja, teszi szemlélhetővé.

LÁSSUK CSAK

Tihanyban Szent György napján állanak össze a halászbokrok, s a szellem, a halászszerint az 1764-i „Halászszerint-actulus”, vagyis regula szerint történik: „az hálót az hajóra beviszik nem káromkodással, hanem az Jézus nevébe, mint Krisztus halásza...” Ha valaki 1 fontos halat, akár garda, akár csuka, süllő, azt elorozza, azaz ellopja, minden irgalom nélkül szerszámától megfosztatik, és gyalázatosan megveretik”. Volt is rend, fegyelem a halászbokorban! Ma is megszívlelendők a halászcéh szabályai. A tihanyi „látott hal”, a garda akkor nagy becsben volt a Balatonon.

Komáromban a következő halászszerint járta: „télén, holdvilágos, csillagos, csikorgó hideg esetén a legtöbb menyhalat lehet hálóval, horoggal fogni. Jászt nyáron napkeltekor és délelőtt 11 óra tájban,

harcsát, pedig hajnalban és alkonyat táján. A buttyogtatás (kutyogtatás) májustól-augusztusig, meleg éjszakákon járja, mert ekkor kapdos leginkább a harcsa, áradáskor leginkább indul a keszeg, ponty és kecsge, apadáskor a jász, ponty és karikakeszeg, márciusban indul a márna. A hálnak van járása, ezt ismerni kell” - így Herman Ottó, s felsorolja a Komárom-vidéki Duna minden halfaját.

Az akkori legnagyobb kiterjedésű halasvidék a Tisza és árterülete, ahol „a csík, czompó s a kárász kemény halak, melyek szükség esetén víz helyett, a sárban is élnek... s ezt tudja minden cigány halász, pákász is...

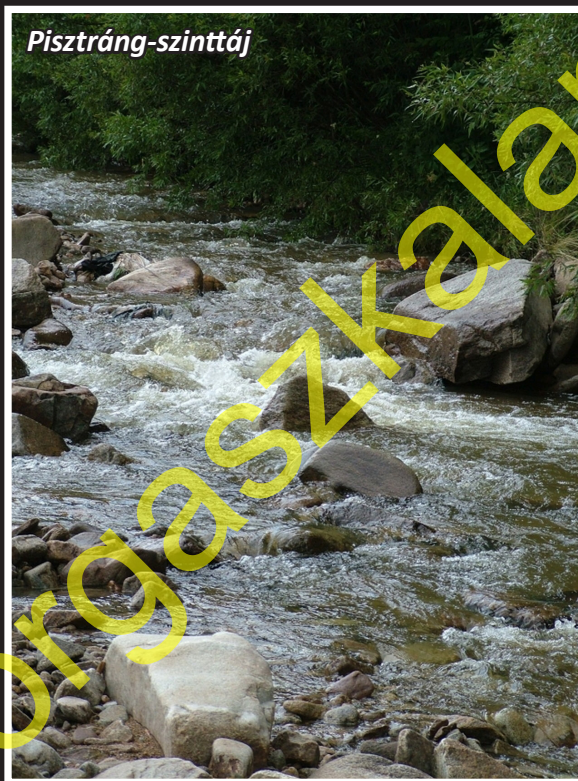
Az Ecsedi-láp (hol van ennek régi halvilága?) csikásza a városok halpiacain árulja hordóból a csíkot s ... a csík úrnak, zsellérnek kedves eledele volt”... A hordóban több volt a síkos csík, mint a víz, hiszen e faj oxigénhiányigénye igen alacsony. Szatmár, Szabolcs, Bereg s más környéki megyék szegénysége a csíkot böjti eledeleként ette. Az Ecsedi-lápot „csíkországnak” is nevezték.

Szögdedében, a Maroson, de a Dunán, Tiszán, Kőrösön is - ahol visszatérő volt Herman O. - a „pöndörös” hálóval, a dobóhálóval, Székelyföldön rokolyahálóval fogta a magyar halász a halat. Szerinte még a bibliai időkben is fogták ezzel a halat, s a szerzőt rendszerint asszonyok kötötték.

Herman Ottó enyhe túlzással írja: „egyedül a székely lakik pisztrángos, pérhalas vizek mentén, egyedül ő halásza e nemes halat ősi magyar mód szerint, s így egyedül ő az, aki a pisztrángos, pérhalas vízből fakadó magyar mesterszóval él”. Szemlélte is Herman a Küllő, Tarkó, Taszópatak, az Olt és Maros felsőfolyása menti pisztráng és pérhalászatokat. Részt vett még éjjeli, fáklyás-villás halfogáson is, rajzaival megörökítve a halfogás ez őskori módszerét Csíkbán, Gyergyóban, a Hargita, Egyeskö, Öcsém, Békás, Zágon, Torja vidékén. Székelyföldön - akkor - jaj volt a haltolvaj feleségének lenni, s ezt maradandóan ismerteti szerzőnk.

A magyar halászszerint könyvében Herman Ottó közel kétszáz halfajt ismertet (a halak népies elnevezése ennek a sokszorososa) a történelmi Magyarország halasvizeiből. Ez utóbbiakat víztípusok szerint, a bennük uralkodó, vagy többségben élő halfajok szerint osz-

Pisztráng-szinttáj

tálozza felsorolásaiban, ezzel jóval megelőzve a 21. század halbiológusait, zoológusait. Ezek - a folyóvizekben egyedül, vagy túlsúlyban - számszerűleg uralkodó halfajokról szinttájakra osztották Európa folyóit.

FOLYÓVÍZI HAL-SZINTTÁJAK

A folyóvizek egyes szakaszain és a partvonalon lényegesen eltérő feltételek uralkodnak. Életfeltételek alatt az adott környezeti feltételek összességét értjük. Ilyenek a folyóvíz vízhozama és esése, a folyómeder domborzata, alakulása, jellege, éghajlati feltételek, a partvonal alakulása, a vízi és a parti flóra és fauna stb. A környezeti feltételek a folyóvizek különböző szakaszain eltérőek, s ez rányomja bélyegét annak halvilágára, a halpopuláció faji összetételére. A fizikai, vegyi és ökológiai feltételek határozzák meg egy folyóvíz növény és állatvilágát, főleg azokat, amelyekkel a halak táplálkoznak. Végső fokon a horgász következtethet a folyóvízben uralkodó életfeltételekből annak halvilágára. Például a felvidéki Vág, vagy az erdélyi Maros növény és állatvilága - elsősorban a halpopuláció - más annak hegyi szakaszán, ugyancsak más a dombvidéki

régióban, s teljesen mások az ökológiai viszonyok az említett folyók síkvidéki, a Dunához, illetve a Tiszához közeli részén. Az említett folyók minden szakaszára jellemző az élővilág, az egysejtűektől a halakig. Ez a törvényszerűség ráillik minden hosszabb, nagyobb Kárpát-medencei folyónkra, s a gyakorló horgász ezzel lépten-nyomon találkozik.

Természettudósok, halbiológusok, gerinces állat- és növénytanosok a folyóvizeket a környezeti feltételek okán kialakult jellemző halfajok figyelembevételével, szintekre, halszinttájakra osztották. A Kárpát-medence folyóvizeiben az erdélyi Gyurkó István és a cseh Jan Fric a következő beosztást alkalmazzák: pisztráng-, pér-, paduc-, márna-, dévér és kecsge-durbincs-szinttáj. Az említett halfajok jellemzőek az illető víz-szakaszra, szinttájra, de ezek között éles határt nehéz húzni. Főleg az esős évszakokban hirtelen hóolvadáskori bő vízhozamban a jellemző halfajok lennebb, vagy fennebb vándorolhatnak ideiglenesen, azok egymással keverednek, azonban a normális vízviszonyok visszaállásakor megint előáll az eredeti helyzet. Nézzük meg horgász-szemmel ezeket a halszinttájukat.

AQUAHUNT

KLIKK IDE!

ÚJDONSÁG

PÁCOLT KUKORICA

Márna-szinttáj

PISZTRÁNG-SZINTTÁJ

Ez a hegyi patakok felső szakasza. Itt a forrásokból, esőből, hóolvadásból származó víz erekekben, csermelyben, majd kis patakokban gyűlik össze, s a hegyi lejtőn lefelé folyva kialakítja medrét, amelyben kövek, kőtömbök, olykor sziklák találhatók, mellettük jó búvóhelyekkel a halak számára. A vízmennyiség e patakokban - a felhőszakadások kivételével - kevés, a vízmélység sekély, gyakran vízések szépítik e szakaszt. E patakok rendszerint fenyvesek közt folynak, így a vízpart árnyékos. E festői környezet még szebbé teszi a horgászatot. A vízsebesség 1-2 m másodpercenként, a víz oldott oxigéntartalma nagy (7-9 k.c. literenként), amelyet megkíván a sebes pisztráng. Itt a víz hőmérséklete alacsony, nyáron sem emelkedik 12-15 fok fölé, ezt mezőtájos átgázolásnál is lehet tapasztalni. A pisztráng táplálékkészlete kevés. A pisztráng a táplálkozásakor a fenékállatokra (kérész, bolharák, tegzesek) és azok álcáira, valamint a vízbe, vagy felette repülő rovarokra támaszkodik, s az aprónövésű más halfajokra. Táplálékhiány következtében állandó a kannibalizmus: a nagyobb pisztrángok egyszerűen felfalják kisebb fajtestvéreiket. A szinttájnak nevet adó sebes pisztrágon kívül itt él a fürge cselle - ez a legfontosabb pisztráng haltáplálék - a botos kölönte, kövi csík, erdélyi ingola, cifra kölönte, pataki szajbling. Horvát- és Szlovén ország, Szlovákia északi vidéke, Erdélyben a Keleti- és Déli-Kárpátok, s a nyúlvány - és sziget-hegységek, így a Hargita, Görgény, Bihari-havasok, Máramarosi hegyek, s a többiek sok száz pisztrángos patakja, összesen mintegy 9 ezer kilométer tartozik a pisztráng-szinttájba, a legyező horgászok örömeire.

PÉR-SZINTTÁJ

Az első világháborút, majd a másodikot követő békediktátumok következtében, kicsiny hazánkban nincs pisztráng- és pér-szinttáj, így legyező horgászaink e halfajok után a környező országok hegyi vizeire, s még távolabb, Ausztriába, Svájcba, Olaszországba utaznak, hála Istennek egyre többen és egyre gyakrabban. A pér-szinttáj a hegyi patakok középső szakasza, amelynek medrét kő, kavics, s az ezekből eredő homok borítja. Itt a víz sebessége már alig 1 m. másodpercenként, oxigéntartalma nagy, hőfoka nyáron 16-18 C. fok is lehet. A meder ka-

nyargós, limányokat, csendesebb részeket is képezhet, a vízfenék apró kövekkel, kavicsokkal borított, olykor homokpadkakkal. A folyómederben egyre több a növényi és állati szervezet, a haltáplálék. A szinttájra jellemző itteni pér gyakran a levegőbe ugorva szerzi be táplálékja java részét: hajnalonként és estefelé, a víz felett repülő rovarokat, így muslicákat, szúnyogokat, víz felett repülő és az abba beleesőket fogyasztja. Gyönyörű látvány, amint fel-felugorva kapja el a víz felett repülő rovarokat, s ha ugrását elhibázta, azt újból megismétli. Hányszor kell felugornia, míg éhségét csillapítja? Azt csak ő tudja. A pér-szinttáj más lakói a fürge cselle, botos kölönte, paduc - kis számban - menyhal, Szlovákiában, Erdélyben, Kárpát-alján a galóca, csíkok kölönték. Szlovákiában péres vizek a Garam, Vág, Zólyom, Árva, Turóc, és Laborc megfelelő szakasza, Erdélyben a közeli Kőrösök hegyi szakaszai, a két Bászka (Kovászna megye), a Kormos, a Maros, Szamosok, Sajó, Beszterce hegyi szakaszai.

Máramarosban péres vizek is sérültek a cián okán!

PADUC-SZINTTÁJ

Ezt a kolozsvári egyetemi professzor, a néhai Gyurkó István határozta meg nagyszámú munkaközösségével, számtalan hálós és elektromos próbahalászat eredményeként, Erdély, Bánság és Partium legnagyobb folyóin. A Maros, Szamosok, Kőrösök, Aranyos Beszterce, Sajó, Küküllők, Aranyos és más nagy folyók pér-szinttáj alatti szakaszain a paduc olykor a halállomány 60-82 százalékát is alkotja, innen az elnevezés is. E halszinttáj vizének oxigéntartalma jó, sótartalma 0, 12-0, 15 g/liter, vize nyáron akár 18-19 fokra is felmelegedhet. A víz fenekén levő lapos köveket zöld alga-bevonat, moszat borítja, ezt „legeli” le a paduc megszarusodott „vésett”, vésőszerű ajkával. E vízszakaszon a paduc társhaljai időnként kevés egyedszámban a pér (ritkán pisztráng is), majd a Petényi (magyar) márna, menyhal, galóca, fejes- és nyúldomolykó, olykor csuka és bodorka is. A nagyszámú paduc egész évben népes horgásztábort vonz e halszinttájra.

MÁRNA-SZINTTÁJ

Hazai nagyobb folyóink idetartoznak. Jellemzője halfaja, a névadó „rózsás” márna. E vízszakasz hideg, télen befagy, tavasszal a jég itt zajlik, sebessége viszonylag

Ponty-szinttáj

nagy, 50-80 m is lehet másodpercenként. Ilyen a Duna fővárosi szakasza. A márna társhalait itt a bodorka, jász, nyúldomolykó, szilvaorrú keszeg, fenékjáró küllő, harcsa, csuka, olykor menyhal és süllő is. Jó horgászvíz a márna-szinttáj. Szinte egész évben sok nagyvárosi horgász tanyája e vízszakasz kőgátjaival, sarkantyúival, bedőlt fáival.

PONTY-SZINTTÁJ

E halszinttáj magába foglalja az európai terminológiában használatos két másik szinttáját, a dévérét és a kecségét (ritkábban: durbincs) is. Ez a folyók legalsó szakasza, amelynek medrét homok, iszap borítja, kőnek itt híre-hamva sincs. A folyóvizek deltai része is e halszinttájba tartozik, a sokszínű, változatos, halfajokban leggazdagabb régiójával. A folyóvizek legalsóbb, ponty-szinttája a leggazdagabb halfajokban (minőségiileg) és azokon belül mennyiségileg is, hiszen például az Al-Dunán, s a Duna-deltában többtucatnyi az édesvízi halfajok száma. Itt fogják a kapitális pontyokat, csukákat, őnőket, s kutyogatókkal (is) a legnagyobb harcsákat. Aki még nem volt öreg folyamunk deltai szakaszán, az horgászatiilag (is) sokat vesztett, s azt pótolnia kell.

EGYÉB JÓ HORGÁSZVIZEK

A Kárpát-medence halszinttájainak megismertetése után - a halasvizek típusainak felsorolásakor - feltétlenül szólni kell az „egyéb” halasvizekről, amelyek a folyók szennyeződése miatt egyre nagyobb horgász-sze-

rephoz jutnak. Ezek: a nagy hazai tavak (Balaton, Velencei- és Fertő-tó), kisebb természetes tavak, víztározók, bányatavak, holtágak, mezőgazdasági öntözőcsatornák, városi csónakázó tavak, nagyobb dísztavak.

Külön kategóriát képeznek a természetes és mesterséges halastavak, haltenyészetek: ezek közül egyeseket horgászatiilag is hasznosítanak, a nagyobb jövedelmezőség okán. Ezekben tudományos alapokra helyezett tenyésztői munka folyik: a népesítés, takarmányozás tudományos és gyakorlati megfigyeléseken, évtizedes tapasztalaton történik. Igaz, a halastavakban szerzett élmények sohasem vetekedhetnek a természetes folyóvizekben szerettekkel. A halastavakban a siker biztos, nincs kudarc, nincs csónakázó horgászás, tele vízi élményekkel, nincs Tisza-parti sátorozás. Egy-egy erdélyi, szlovákiai, netán szlovéniai pisztrángos-péres túra után itthon, folyóink partján lehet megtanulni: van halunk, van mire büszkék legyünk, még ha a szomszédok becianoznak is!

Nem hiába jönnek hozzánk a „híres” nyugati vizekről horgászok harcsára, süllőre, kecségére, s a Balatonon angolnára is. Apropos Balaton: a nagy busák (30-40 kilósok) kifogásával párhuzamosan talán mérlegelni kellene az angolna tervezett újratelepítését is. Sokak számára e javaslat talán szentségtörés, de lenygel, német, olasz, orosz s más tapasztalatok alapján én ezt megteszem. Sok szép élményt jelentett, hogy anno dacu két magyar, Gönczy János és Tahy Béla ezt a gyakorlatban is megtette.

Kázé

DNS BAITs

természetesen egyedi

REBY BOJLI

A Reby elnevezésű párolt bojli megalkotásánál igen régre nyúltunk vissza az ízek területén. Azokat az ízvilágokat kerestük, amelyek meg a bojli megjelenése előtt is sikeresek voltak az akkori horogcsaliknál. Így kötöttünk ki a Reby alapját képező, rég elfeledett ánizsnál és a kenyérnél. Ugye-ugye? A magvas, fűszeres, kenyeres, ánizsos alapot két, nagyon erős vízdékony attraktánsal bővítettük. Szerepük a gyors vízdékonyság miatt a csalogatás. Vízbe érve azonnal dolgozni kezdenek, szinte

jeleket küldve a közelben lévő halak számára. Nem szerettünk volna egy bombát az állati fehérjékből, így már csak a bojli könnyítése céljából, durvábbra darált garnélarakot használtunk fel, amit mi magunk darálunk le. Nekünk a garnélarak a kedvencünk.

Hamisíthatatlan bűdös, szúrós szaga (amit a pontyok imádnak) és könnyítő szerepe a bojlijainkban mára elengedhetetlen. Nem használunk pop-up alapot vagy parafát a könnyítés céljából, csak rák őrleményt (krill, garnéla, crayfish), vagy szárított vízibolhát. **Természetesebb, táplálóbb, csalogatóbb!**

Elérkeztünk a keverék végéhez, a magvas, fűszeres alap megadta a színét is, a garnéla őrlemény emeli, a két vízdékony attraktáns vonzóvá teszi, a kenyér és az ánizs pedig ellenálthatatlanná teszi a halak számára. Ez a keverék már most mindent visz, de kell egy kis csavar bele, egy egyedi aroma, ami teljessé teszi ezt a kompozíciót. Tényleg sokáig kerestünk egy pluszt,

egy kicsi kis aromát, amivel még jobbá tehetnénk az elkészült keverékünket. Ne legyen toladó az illata, ne uralja, de tegye különlegessé. Sokfélélt kipróbáltunk, de a legjobbnak a Rebarbara bizonyult, így ezzel egészült ki a csalink és innen jött a Reby név eredete is. Olyan kellemes harmóniát teremtett az ánizzsal és a kenyérral, hogy az leírhatatlan. A tesztidőszak alatt hideg vízben is, óriási pontyok csábultak el erre a csalira. **Egy igazi pontycsemege lett!**

Elérhető 24 mm, és 30 mm-es változatban.

Köszönjük a bizalmat!

A hal fárasztása

Gyakran megesik velünk, horgászokkal, hogy bevetés előtt, álmodozva nézegetjük szerelékünket. Elképzeljük a nagy süllőt, a nagy pontyot, ahogyan harcol velünk, és végül látjuk, ahogyan a víz odahozza álmaink halát. Egyetlen apró hiba, és az álom szertefoszlik. Nézzük a kiábrándulás elleni tippeket és trükköket:

előtt. Vad szitkozódással dobta a botját a vízbe, majd úgy elbújt a hajó mélyén, hogy aznap többé nem láttuk.

Bár, ha néhány tanácsot megszívlelünk, jelentősen csökkenthetjük a horgászatból „kiszállók” arányát.

A JÓ TANÁCS SOKBA KERÜL

Ezzel semmiképpen sem az olyan tanácsokra gondolok, amit éles helyzetekben hallani lehet: „hagy időt magadnak” mondják jobbról, „most vágj bele”, siettetnek balról.

Persze, azt tesszük, amit lehet – mindkét változatnak megvannak a maga trükkjei. Egy óvatos kiemeléshez hely kell és idő. Ha az ember megadja a lehetőséget a halnak, hogy kitombolja magát, akkor könnyen lehet, hogy a halunk a fenékre, számunkra láthatatlan akadályok közé-mögé menekül. Ha gyakran változik a mozgásiránya, a horogra gyakorolt húzóerő iránya is változik, nagyobb a veszélye annak, hogy a rosszul beakadt horog kiszakad.

Ezzel szemben az erőltetett kihúzás veszélybe sodorja a zsinort és a botot. Ha a kiemeléskor a halnak még van ereje, meg lehet, fura csodát élhetünk át. Nincs arra egyszerű szabály, hogy meddig kell egy halat fárasztani. Például: nagy hal – hosszú fárasztás? Aligha. Egy tízkilós pikkelyes fárasztása tarthat néhány percig, de elhúzódhat akár fél óráig is. Mindegyik halnak más és más az

ereje és a kitartása. Ez különösen akkor válik nyilvánvalóvá, ha összehasonlítjuk egy másfeles fogas harcát egy ugyanakkora pisztrángéval. A fogas néhányszor megpróbál menekülni, majd viszonylag gyorsan megadja magát. Ezzel szemben a pisztrángok eszeveszetteen harcolnak, kiugranak a vízből, jó néhány méter zsi-

Egy óvatos kiemeléshez hely és idő kell

Egy horgászat alkalmával hal nélkül maradni, nem túl zavaró. Mindegyikünk átélte már az üres szák „élményét”. Ám, ha a szuper hal, kiemeléskor vész el, az a legjámborabb horgászt is kihozza a sodrából. Ahogy azt én is átéltem egy horgásztúrán: a szomszédom egy valóban nagy tőkehalat vesztett el éppen kiemelés

neget lehúznak. Az ilyen tomboló, vad halaknál tényleg nem kell semmit sem elsietni.

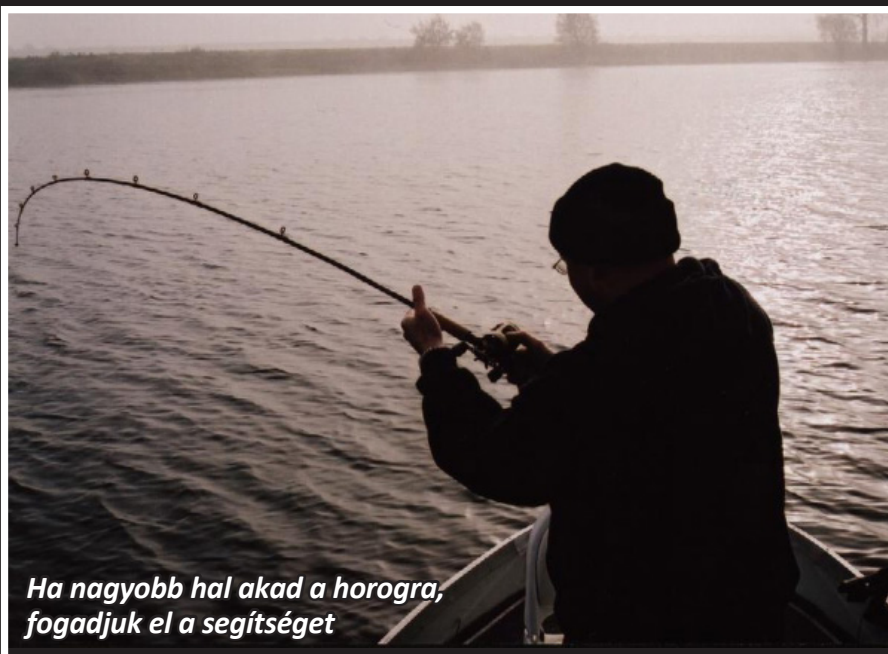
KEMÉNYEN KIHÚZNI?

A következő fontos pont a hal szájának, pofájának erőssége: ha csuka harapott a horogra, azonnali, kompromisszumok nélküli kihúzás következik. Tudom ugyanis, hogy ha a horog „ül”, akkor többnyire bombabiztosan tart. Ám ha lazacra megy az ember, akkor ajánlatos a rendkívüli óvatosság.

A lazac esetében rengeteg időt adok magamnak, nehogy a légyszájú álomhalat azért veszítsem el, mert kiszakad a horog.

Néha észreveszi az ember a fárasztás alatt, hogy valami mégsem stimmel. A hal oldalra húz, egyszerűen nem hagyja magát vezetni, vagy minduntalan felmerül egy-egy uszony. Vajon a horog valahol oldalt a bőrébe vagy valamelyik uszonyába akadt be? Ha a leghalványabb gyanú merül fel, csak egyetlen recept létezik: fékeket kioldani! Hagyjunk sok helyet a halnak. A lágy bőr távolról sem tartja úgy meg a halat a horgon, mint a szája.

Ahogy az ellenfél nekifutásai egyre rövidebbek lesznek, úgy közeledik a fárasztás végső fázisa. A hal fárad, elveszti egyenes úszási helyzetét, az oldalára billen.

Ha nagyobb hal akad a horogra, fogadjuk el a segítséget

Többnyire ilyenkor pillantjuk meg először. Felvillan világos oldala. „Jezusom, micsoda óriás! Gyorsan ki vele! Fék be, húzzuk, amíg kitart a madzag!” – ez a tapasztalatlan horgász tipikus reakciója, és a legbiztosabb módszer a hal elvesztéséhez.

VIGYÁZAT, ROBBAN!

A kapkodás helyett, inkább készüljünk fel a meglepetésekre. A legtöbb horogra akadt hal a kiemelés előtti pillanatban szabadul el. Ugyanis még a legsze-

Deáky Mini river feeder

**A TERMÉKET KERESSÉK
A VISZONTELADÓI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

www.deakyfishing.hu

A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

Maximálisan figyeljünk a fásztásra, mert életünk hala lehet a szerelék végén

A pisztráng eszeveszetten tud össze-vissza rohangálni

lídebb hal is tesz egy végső erőfeszítést a menekülésre, amikor „felfogja”, hogy mi történik vele: meglátja a horgászt, vagy a sekély vízben leér a fenékre, vagy megérzi a kiemelő szák érdes anyagát. Erre bizony, fel kell készülnünk. Két lehetőségünk van a kitörés megakadályozására: egyrészt a rendkívül lágyan beállított fék, másrészt a nagyon magasra emelt bot. Csak a bot állásával lehet a „végső” menekülésnél némiképp utánaengedni, még mielőtt a fék zsineget is engedne le.

Egyes halfajoknál alapvetően kell számítani erre a vészreakcióra. Így a harcsahorgászok is meglegyintik a hal száját, amikor először kerül közel a harcsa a csónakhoz. Ilyenkor uszonyos hősünk dühösen lehúzza pár méter zsinórt, azután már nagyobb cirkusz nélkül ki lehet emelni.

SZELÍD ÓRIÁSOK

Más nagyhalaknál az ember a következő hihetetlen viselkedést tapasztalhatja: birkamódra nagyja behúzni magát, és már a lábunk előtt is van. Na, ilyenkor kell nagyon figyelni.

Így jártam tavaly egy hatalmas ponttyal: kapás, egy-két bágyadt futam, és már ott is volt a merítőháló előtt. Égnek meredt minden szál hajam: a vízben egy legalább 25 kilós ponty széles háta látszott! Mit is tegyek hirtelenjében? Azt hittem, helyesen cselekszem: a szelíd óriást megemelt bottal vezettem közelebb, kinyitottam a féket, és egy röpké pillanatig erősen meghúztam. A hal szabályosan kirobbant, jó 30 méterrel arrébb viharzott a tóba. Azután már minden úgy történt, ahogy a „normális” nagy pontyok fásztásánál

szokott. Néhány nekiiramodás után az eredmény: a kifáradt ponty és a boldog horgász.

Nem így történt egy barátom kalandja a lazacpisztráanggal. Óriási pisztráng harapott a villantójára, és mindez közvetlenül előtte történt. Reszkető térddel és nyitott fékkel várta a nagy rohangálást. Hiába. Ehelyett a hal feljött a felszínre, és habosra verte a vizet. Csak egy dolog segíthetett: szorosan tartani alá a merítőhálót, és ki vele a vízből! A nyolckilós pisztráng néhány másodperc alatt szárazra került. Ha tovább várt volna a menekülési kísérletekre, valószínűleg kiszakadt volna a horgoz.

Bizonyára érzékelhető, hogy milyen nehéz – sőt, lehetetlen – általános receptet adni a fásztásra. Ha a horgász „rááll” a halra, megsejti, vagy inkább megérzi a hal viselkedését. Természetesen, ha van elegendő türelme, no és persze, ha van egy kis szerencséje – akkor a végén jöhet az: ... egetverő ujjongás!

László Attila

Ennek a pontynak a fásztása sikeres volt. Bent van a szákban

Az ideális pontyos víz

Sokszor halljuk horgásztársaink szájából: ez így ideális ez a víz, ahogy van.. De mit takar ez az állítás egy pontyhorgász esetében? Sokan rávágnák: olyan vizet, ahol minél nagyobb és minél több hal található. Pedig ez nagyon elhamarkodott kijelentés. Az ideális kifejezés, úgy gondolom, valaminek a komplexitásában rejlik. Gondoljunk csak bele, ha a vizsgálat alanya vagy tárgya csak egy nűánsznyt is eltér az általunk kívántaktól, akkor az már korántsem ideális.

Mivel a pontyhorgászat elég speciális módszer, sokféle kívánalmat támaszt a vízzel szemben. Mindenekelőtt azonban tisztázzuk: kétféle pontyhorgász létezik. Az egyik, aki a módszert alkalmazva a minél több hal lehető legegyszerűbb és leggyorsabb megfogásával azonosítja a horgászatot, a másik, aki hajlandó kockáztatni, várni, meri vállalni azt, hogy akár halat sem fog, akinél

még becsülete van a csak tízkilós pontynak és a napi egy, esetleg a nulla kapásnak is. Én ez utóbbiak nézetét igyekszem közzétenni, a másik oldal képviselőjében már úgyszólván sokan munkálkodnak rajtam kívül. Egy pontyozásra alkalmas vízterület annál jobb, minél változatosabb meder- és mélységi viszonyokkal rendelkezik. Az sem árt, ha a vizet a lehető legtermészetesebb állapotában leljük.

Elszomorító látni azokat a vizeket, ahol szinte kibetonozzák a partot, stégek és kiszolgáló létesítmények épülnek a víz közvetlen közelében. Elkészerítő tudomásul venni, ahogy a gyilkos civilizáció eléri, körbefogja, majd felemészti a még meglévő valódi természetet.

Pontyaink számára a megfelelő tó méret kb. 30 hektártól felfelé, már csak azért is, mivel jó, ha vannak a vízterületnek olyan szakaszai, ahol zavarásmentesen élhetnek pikkelyes barátaink. Minél nagyobb és több az ilyen „nyugalmi” övezet, annál több és jobb esélye

MEUS
www.meusbait.hu

KLIKK IDE!

MEUS

Hogy mitől ideális egy víz, az több mindentől is függ

van az ott élő halaknak a túlélésre, a horgok minél további elkerülésére, szóval reális esély mutatkozik arra, hogy öregkort és vele együtt kapitális súlyt érhessenek el.

Aztán a víz méretéből következően nő az egy-egy horgászra eső terület is. Nyugodtabban űzhetik kedvelt sportjukat, kevésbé fogják egymást zavarni a szomszédok, s természetesen nagyobb területről „gyűjthetik” össze az etetésre az uszonyos népséget.

A változatos mederalakulatok is csak hasznunkra válhatnak. Egy törés vagy mederesés környékére könnyebben koncentrálhatjuk etetésünkkel a halakat, mint egy sivár mederben.

Különösen jó tulajdonsága a pontyos víznek, ha nem csak egyfajta mélységet horgászhatunk meg. A ponty ideális tartózkodási helye a kb. 1–6 méterig terjedő intervallum, persze ennél foghat jóval sekélyebb és mélyebb vízben is pontyokat a horgász. Akár 0,5 métertől 20 méter mélységig. Mégis a legszívesebben ebben a régióban tartózkodnak.

Ha sokféle mélységgel rendelkezik a víz, szinte minden évszakhoz, időjáráshoz, szélviszonyhoz találunk benne megfelelő helyet.

Badarságnak tűnik, de még a „horgászvíz” földrajzi helyzete sem egészen mindegy. Ugyanis nem mindegy, hogy mennyi az adott területre eső napsütéses órák száma, mennyi a csapadék éves mennyisége stb. Gondolhatnánk örültségnek mindezt, hisz Magyarország a maga 93 000 km²-vel túl kicsi ahhoz, hogy jelentős éghajlati különbségek legyenek tájegységei között. Pedig ha jobban megnézzük, mondjuk a Pécs–Szeged vonal már-már mediterránba hajló klímáját, és Borsod adottságaihoz viszonyítjuk, bizony, vannak különbségek. Baranyába és a Dél-alföldre jóval korábban köszönt be a tavasz, mint északon. Ergo a halak növekedési ciklusa is meghosszabbodik az adott éven belül, nem beszélve arról, hogy ha ezt 10-15 évig hagyjuk hatványozódni. Lefordítva: korábban kezdhet táplálkozni, és tovább fojtathatja azt a hal az ilyen adottságú vízterületeken.

Nem kerülhetjük meg a vizek életkorát sem. Az öreg vízterületek 30 évtől felfelé koruk előrehaladtával nyújtanak mind több és több esélyt kapitális halak fogására. Egyértelmű: ahhoz, hogy egy élőlény egy bizonyos kort elérjen, időre, még pedig hosszú időre van szüksége. Hiába keresnénk a 30 kg feletti pontyokat egy 10 éves tóban, nem fogunk sikerrel járni, ha csak valaki ilyen súlyúakat nem telepített a vízbe.

TERMÉSZETES ÁLLAPOT

Minden élőlénynek szüksége van búvó-, pihenőhelyre, aztán olyan területre, ahol szaporodhat, táplálékot kereshet, egyszerűen „élhet, mint hal a vízben”. A ponty természetes közegei nem a kocka alakú mesterséges vízállások, de nem is az ivóvíz

tisztaságú vizek.

Igazi otthonát a dús növényvegetációval – nád, sás, gyékény, hínár, töklelevél – megáldott tavak, folyók, csatornák képezik. Ezen vizek fenekén nyugodtan kereshet élelem után. A megfelelő igazából az lenne, ha maga a természet alakítaná az élőhelyet – jelen esetben a pontyét – mint azt tette ősidők óta. Klíma, táplálékosság, ragadozók formálták olyanná a pontyot, hogy megfeleljen a rá váró kihívásoknak. Az evolúció tette a halat és környezetét egymáshoz illővé, mai idegen szóval kompatibilissá. Mára sajnos az ember lett a természet „közlekedési táblája”, ő szabja meg a remélhetőleg fenntartható fejlődés irányát. Félek, ez sajnos csak kényszerpálya, a végén zsákutcát mutató táblával.

Különösen jó tulajdonsága a pontyos víznek, ha nem csak egyfajta mélységet horgászhatunk meg

Egy horgászvíz létesítésénél, fenntartásánál, működtetésénél ezeknek a szempontoknak kellene igen nagy súllyal a latba esniük, amik a horgász komfortérékét igencsak emelnék.

Fordítani illene a dolgon: a hal érdeke legalább olyan fontosságú, mint a pecásoké. Muszáj megértenünk, nekünk szórakozás az, ami a halnak élet-halál kérdése, s egyetlen „lakhelye” a víz, ahol él. Nem tartom jó ötletnek, hogy vízi környezetét is elsősorban saját igényeink szerint akarjuk átalakítani.

Érthetetlen számomra néhány egyesület, tógazda felfogása. Néhányuknak olykor valóban naturalisztikus vizek kerülnek birtokukba, igazi értékekkel, maximális védettséget és figyelmet érdemlő területek, amit ahelyett, hogy megóvnának, mely állapotot a lehetőségekhez képest konzerválnának, rögtön alakítani akarnak rajta.

Tudom, nagyúr a napijegyet váltók pénzének hatalma, és meglehet, csak idejétmúlt, idealista nézeteket hangoztatok. Viszont nem cselekedhetünk tovább olyan negatívan, mint napjainkban, nem rombolhatjuk vizeinket és azok környezetét tovább, hisz a felelősséget a károk rendbetételének árát nem háríthatjuk át senkire. Megálljt kell parancsolni azon igények kiszolgálásának, amik csak úgy elégíthetők ki, ha azzal ártunk a természetnek.

HALAK A VÍZBEN

Érdekessé akkor válik a víz egy pontyhorgász számára, ha a tóban igazán nagy halak lelhetők fel, ha adott az esély zsákmányul ejtésükre. Ehhez jöhet még a környezet nyújtotta élmény, s nem utolsó sorban a fogadó egyesület, a tógazda pozitív hozzáállása. Amikor egyszerre adott mind e három feltétel, nagyszerű élményekben lehet részünk.

Nem véletlenül említtem külön a halakat. A mai világban, amikor valóságos háttéripara van a pontyhorgászatnak – a felszerelés gyártásától a turisták szervezéséig, a horgászok minél jobb „kiszolgálása” érdekében –, igazán furcsa módszereket alkalmaznak. Azokat az élményeket, amikért a partra megy a pecás, szinte „üdülési csomagban” kínálják. A kapitális ponty úgy szerepel a brosúrákban, mint máshol, mondjuk, a félpanziós ellátás.

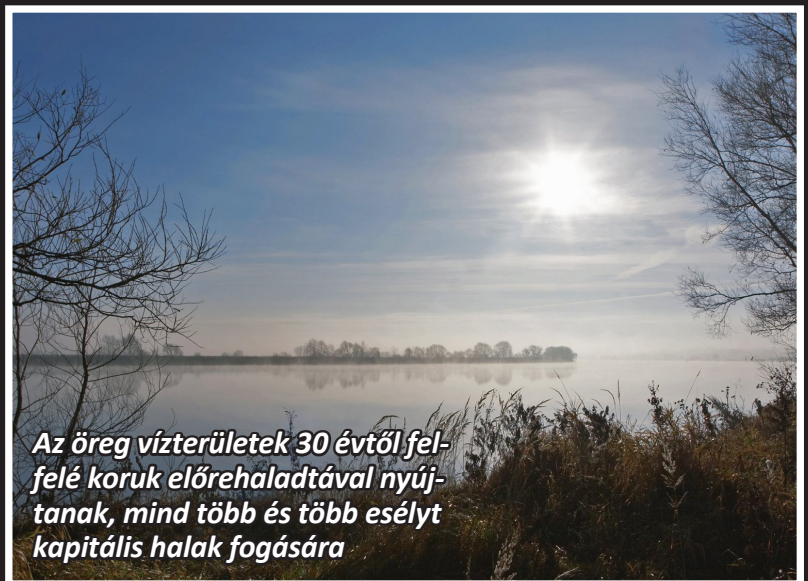
A módszerek nem titkosak: olyan tavakat működtetnek néhányan, amikbe évente több száz mázsa hal kerül, sőt van olyan is, ahová 1-200 darab kapitális ponty is. Egyszerűbbé téve ezzel a dolgot. Itt bárki, ismétlem bárki, megfoghatja a nagyhalat.

Nem tudom, arra ki gondolt, melyik tulajdonos, melyik egyesület, hogy a rettenetes tömegű hal, miként éli mindennapjait az otthonául kijelölt vízben?!

Igazán furcsa ez a fajta hozzáállás pont azoktól az emberektől, akik az ilyen pontyos tavaknál megkövetelik a fertőtlenítőt és a horogszabadító matrac használatát, közben pedig – ne szépítsünk! – a csodálat tárgyát, a halat mostoha körülmények közt tartják.

Vajon hallja a boldog horgász a szákból tárogó hal panaszeit: nincs elég élettér, kevés a táplálék, zsúfolt a víz. Sokszor gondoltam már, milyen kár, vagy inkább hála Isten, hogy nem láthatunk a víz alá, és nem érthetjük meg a halakat. Téves az a rögeszme, miszerint egy horgászvíz értékét a benne lévő halmennyiség adja.

E kitérő után kanyarodjunk vissza a témához: sokat használ egy horgászvíznek, ha közvetlen közelében nem folyik mezőgazdasági művelés, a lehető legmesszebb fekszik a lakott településektől, más szóval a civilizációtól. Nem szerencsés, ha egy völgyzárógátas tározó tápláló patakjának vízgyűjtőterületén bármiféle szennyezési forrás is akad. Ezek csak egy-egy potenciális lehetőségei a szennyeződések vízbe mosódásának. Lásd: cián esetét a Tiszánál. Az sem mellékes kérdés, miként oldják meg a

Az öreg vízterületek 30 évtől felfelé koruk előrehaladtával nyújtanak, mind több és több esélyt kapitális halak fogására

horgászvíz vízutánpótlását. Minden horgászati hasznosítású vízen a vízpótlás mesterséges megoldásáról is gondoskodni kell. A célravezető megoldások alkalmazása létszükséglet, hisz ha még két olyan aszályos évet meg kell érnünk, mint az idej, akkor most már tényleg komolyan kell venni a mesterséges vízpótlást.

Összegezve: a legfontosabbak, amit a jó pontyos vízről tudnunk kell: megfelelő méretű és változatosságú, legalább 20-30 éves, s a lehető legtermészetesebb állapotú víz legyen.

Utószóként szeretnék még mindehhez néhány mondatot hozzáfűzni. Figyeljük azokat az infókat, melyek a különböző fogási listákon megjelennek. Ahol fogtak már nagy halat, ott lesz több is. Nem muszáj a reklámpénzekkel megtámogatott, túltelepített tavakon eltöltenünk pontyozásra szánt időnket. A ritkább fogásokat produkáló, nem túlságosan felkapott, kissé elfelejtett vizek mindig kevesebb számú, de jóval nagyobb tömegű halat rejtene, mint a túlszűfolt, „fele hal, fele víz” tavak.

Ne féljünk kockáztatni, és olyan helyen próbálkozni, amelyet nem találunk az interneten vagy a horgászújságok hirdetési rovataiban. Igazi óriások bármilyen, ehhez megfelelően idős vízben előfordulhatnak.

Szóval elő a GPS-t, internetet, és aki keres, az előbb-utóbb talál is!

-Pedro-

Kiből lesz a horgász?

Nem kellemes helyzet, amikor azt várják az embertől, hogy bizonyítsa horgásztudását, és nem tud kiérni a helyzet elől. Általában ilyenkor semmiféle hal megfogása sem szokott összejönni. Így jártam az anyósommal, amikor egy hétvégi horgásznapi előtti megpendítette, igazán elvihetném a sógoromat is.

Zsolti némiképp érdeklődött a horgászat iránt, azonban véleményem szerint inkább csak azért jött, hogy megfigyeljen, esetleg süllő helyett nem sellőre horgászom-e, vagy miféle görbe kanyarokat teszek. Megbeszéltük a részleteket, mikor indulunk, hogy mit csomagoljon, lévén, hogy neki is van felszerelése. Elérkezett a szombat reggel. Szerencsénk volt, a megszokott horgászhelyemen nem volt senki, szabad volt az út előttünk. A nap, közben szépen kisütött, eloszlott a pára a vízfelszínről, s borús hangulatom is oldódott egy kissé. A probléma ott kezdődött, hogy az előző nap még vígan úszkálgató, csalihálnak való szivárványos, ökléket mintha elnyelte volna a mélység. Legalább háromnegyed óra kellett ahhoz, hogy sikerüljön két darabot fogni a horgokra. A sógorom egy egyszerű végólmos szerelést állított össze, s megmosolygott, amikor parafával könnyített oldalági ólommal szerelt készségem meglátta.

A tudatlanok bátorságával ugratott, mondván úgy akarok halat fogni, hogy hurkot vetek neki. Ezek után a horogra tűzött öklét bedobás előtt félhangosan kioktatam a bekerítés és a megkötözés technikájára, amire harány nevetés volt a válasz a hátam mögül.

Innentől kezdve oldottabb lett a hangulat közöttünk, s mintha a pechsorozat is befejeződni látszott volna. Megjöttek az apróhalak a szélvizekbe, a nap is egyre erőteljesebben sütött, mi pedig nagy bátran, félmeztelen ültünk a botok mögött. Éppen azon viccelődünk, mi történne vele, ha a csukák krokodilokká válnának, amikor hirtelen kapásom lett. A sógor annyira meglepődött az orsófék hangjának hallatán, hogy amikor megpróbált felállni, azzal a lendülettel derékig belecsúszott a vízbe, s megilletődve nézett rám, és a kezemben görbülő botra.

A hal közben egyre szűkebb köröket futott, majd a part mellett egy víz alatti faágban megakadt. Zsolti közben még mindig a vízben állva figyelte a küzdelmet. Segíteni szeretett volna, el is indult a faág felé, de a mozgástól megriadva a hal visszafelé menekülve kihozta a zsinórt az akadóból, s a fásztás ismét nyitottá vált. Mire kikászálódott, akkorra a megakasztott hal is partra került, tüskéit meresztve. Sügér volt az istenadta, nem is kicsi. A nálunk levő szlovák rugós mérleg értékelhetetlen eredményeket mutatott, csak otthon tudtuk meg, mekkora halat fogtunk. Kerekén 90 dekagrammos volt, „gyönyörű színekkel, s veszélyes szigonyokkal”, Zsolti szá-
vaival élve. Mivel a sügérnemzetségből ekkora példányt még egyikünk sem látott, elégedett voltam, komolyabb fogásnak számított ez, mint egy hasonló nagyságú süllő. Pergetőbotomra egy mártogató készségezt szereltem, majd kis öklével csalizva sógorom kezébe adtam, hogy ismerkedjen ezzel a módszerrel is.

Nem túl sok bizalommal kezdett hozzá, de lassan azért ráállt a keze, s úgy tűnt, hogy egyre jobban élvezte. Nem sokat váratott magára az első kapás. Egyszerű elakadásra gondolt, de amint ki-
mondta, már el is indult a hal a szereléssel, s komoly - húzd meg, ereszd meg - játék vette kezdetét. A csuka igen hevesen próbált menekülni, bemutatott egy szép szaltót, majd tovább rohanva tette próbára Zsolti képességeit. Neki azonban nem jelentett problémát a hal iparkodása, fülig érő szájjal fásasztott, úgy tűnt, ráérezett az ízére, s már úgy játszott a hallal, ahogyan ő akart. Mivel a merítőszák kabalából nem volt kéznél, s a csuka sem volt túl nagy, a horog akadását szemrevételezve, a kopoltyúívek tövéhez benyúlva, kézzel emeltem ki a vízből. Leírhatatlan öröm tükröződött az arcán a szép, közel másfél kilós csuka láttán. Egészen sötétedésig folytatta a víz valatását, s nem rajta múlt, hogy több hal nem kapott.

Odahaza a pucolásnál ugyan már nem volt olyan lelkes, de azért becsületből elvégezte. Azóta szorgos vízvalató lett belőle, s az eset óta anyósom már nem a horgászat miatt szid, hanem hogy rászoktattam a fiát is.

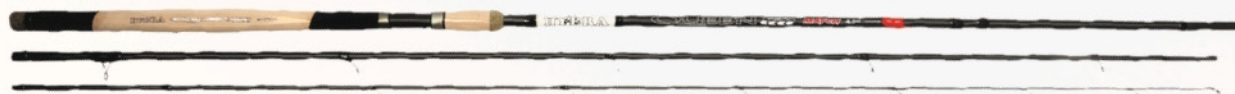
H. P.

HYDRA
The Best Solution

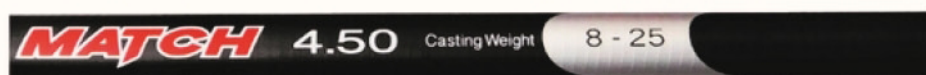
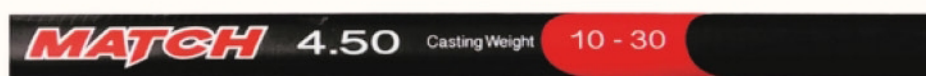
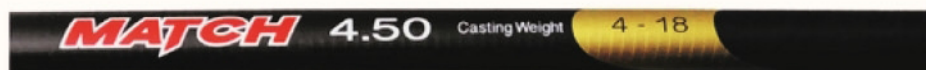
QUEEN MATCH BOT

BEVEZETŐ
AKCIÓ

Queen Match Rod 4.50 4/18
135 263 Ft helyett

102 900 Ft

Queen Match Rod 4.50 8/25
141 443 Ft helyett

106 900 Ft

Queen Match Rod 4.50 10/30
145 314 Ft helyett

109 900 Ft

**KLIKK
IDE!**

GOREK MATCH BOT

Gorek Match Rod
4.50 8/25

91 441 Ft

68 900 Ft

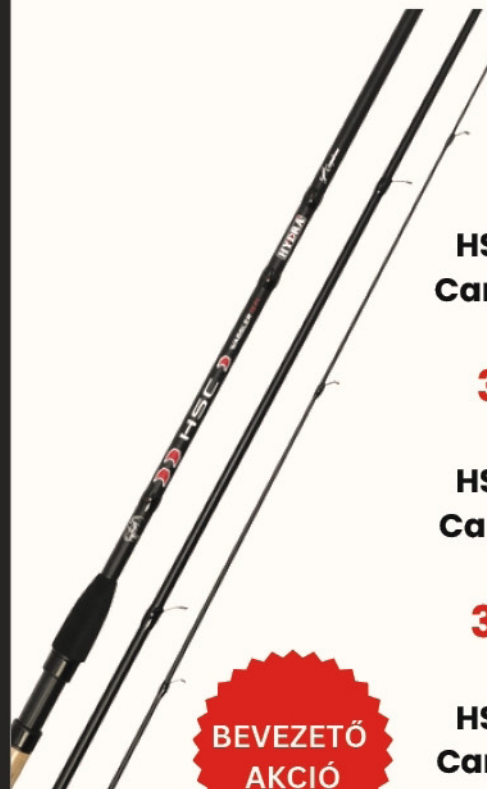
Gorek Match Rod
4.50 10/30

98 342 Ft

73 900 Ft

BEVEZETŐ
AKCIÓ

HSC WAGGLER MATCH BOT

HSC Wagglер
Carpodrome 10"

41 583 Ft

31 900 Ft

HSC Wagglер
Carpodrome 11"

45 548 Ft

34 900 Ft

HSC Wagglер
Carpodrome 12"

49 519 Ft

37 900 Ft

BEVEZETŐ
AKCIÓ

TÁSKÁK

KIT BOX XL

44.995 Ft

RBS BOX

48.990 Ft

RBS KIT BOX XL

59.895 Ft

ROLLER BAG XL

38.996 Ft

**KLIKK
IDE!**

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig